



Pomáhají naším jménem



Ve filmu *Pupendo* přivede Bolek Polívka svojí filmové manželce Evě Holubové domů chlapíka, kterého potká na ulici u popelnic. Vyklube se z něj vzdělaný historik umění, dobrý společník a také klíčová postava filmu. Život však není film. Tvoří jej ale lidské osudy, které sloužily scénáristům jako předlohy.

A proč jsem začal s tím *Pupendem*? Přijde mi totiž moc důležité, abychom v chudobě seniorů, opuštěných maminek, rodin s nízkým příjmem a bez úspor, ba i lidí bez domova a na ulici – ano, těch u popelnic – viděli konkrétní a často tak bolestné osudy lidských bytostí.

Není náš úkol nuzně lidi soudit, řešit jejich předchozí život, jednání, hříchy. Podstatná je pro nás jejich bída a utrpení. V jistou chvíli totiž není na pořadu dne, zda se bezdomovec na ulici propil, ale že mu vprostřed zimy hrozí, že umrzne. Pak už bude na nějakou další pomoc nebo změnu života pozdě.

Vím, že je velmi těžké jednat a konat. Není v našich silách, aby se každý z nás stal terénním nebo sociálním pracovníkem. Ale máme tu skvělou organizaci, Arcidiecézní charitu Praha, která může pomáhat naším jménem. Podpořme ji nejen slovem, ale také peněží.

Máme advent. Dobu očekávání, dobu přípravy na Vánoce, nákupů dárků, kterými chceme projevít svou blízkost svým milým. Zkusme pamatovat i na ty, kteří nám nejsou blízcí, drazí a možná ani milí. Jsou chudí, neznámí a osamělí. A potřebují nás.

Mons. KAREL HERBST,
pražský pomocný biskup

Obdarujte o Vánocích nejen své blízké. DARUJTE VÁNOČNÍ DÁREK I LIDEM V NOUZI

Každý z nás uvažuje, čím potěšit blízké u vánočního stromečku, čím je obdarovat. Chceme jim dát pocítit, že jsou milovaní, že nám na nich záleží. Mezi námi žijí lidé, kterým život místo dárků naděluje hodně bolesti a trápení. Nemohou prožít krásné a veselé Vánoce. Obrácíme se proto na vás s touto adventní výzvou: Obdarujte o Vánocích nejen své blízké. Darujte, prosíme, vánoční dárek i lidem v nouzi!

Více na str. 3



Pavel z osady a maminka nemocné holčičky. Balíčky potravin POMÁHAJÍ TĚM NEJCHUDŠÍM



Paní Alena (na snímku vpravo) opustila partnera-narkomana. Díky Charitě má střechu nad hlavou v azylovém domě.

Stará se o malou zahrádku. Pěstuje na ní vinnou révu a zápasí se vsudypřítomným plevelem. Pana Pavla poznáváme ve frontě na potravinovou pomoc, kterou pravidelně distribuuje Arcidiecézní charita Praha.

Je mu kolem 80 let a v zahrádkářské osadě žije celoročně. Má malý důchod, a tak využívá této formy pomoci už čtvrtým rokem. „Je to skromný pán, chodí si nejčastěji pro luštěniny a věci na základní hygienu,“ říká sociální pracovnice Mariana Síváková.

ZÍSKÁNÍ POTRAVIN PŘEDCHÁZÍ NÁVŠTĚVA V PORADNĚ

Jako každý čtvrtek kompletuje balíčky pro lidi, kteří se ocitli v tíživé životní situaci. Obrátili



vinovou pomoc, tedy trvanlivé potraviny, jako jsou rýže, těstoviny, polévky v pytlíku, masové a rybí konzervy, dětské výživy. Žadané jsou také prostředky osobní hygieny, čisticí prostředky a dětské pleny.

I pro ty si dnes přišla čtyřicetiletá maminka dvou holčiček. Ta starší má epilepsii, vyžaduje celodenní péči, a tak Ludmila nemůže do práce. Moc děkuje lidem, kteří přispívají do Sbírký potravin, bez jejich pomoci by se neobešla.

Na blížící se Vánoce zatím vůbec nemyslí. Kdyby ale měla možnost, věděla by, co dcerkám dopřát. „Ta starší miluje Spidermana a mašinku Tomáše. Ta mladší zase vesmír. Stále se mě ptá, jestli žijí mimozemšťané a co to je černá díra,“ zasní se Ludmila.

PSYCHICKÁ PODPORA I AZYLOVÉ BYDLENÍ

Vedle ní stojí o rok mladší Alena. Opustila partnera-narkomana a neměla kam jít. Odborná sociální poradna Arcidiecézní charity Praha jí zajistila azylové ubytování a potravinovou pomoc. „Charita mi pomáhá tím, že se tam můžu vyprávět, mám u nich psychickou podporu, dají mi poukaz na potraviny a také doporučí akce pro děti, kde se nestydíte za to, že nemáte peníze,“ říká Alena.

Potravinovou pomoc poskytuje Arcidiecézní charita Praha i lidem bez domova. Ti si pak mohou jídlo ohřát v nízkoprahovém centru nebo dostanou trvanlivé pečivo s paštikou. ○

JSOU UŽITEČNÍ. Sociální rehabilitace pomáhá postiženým lidem zařadit se do SPOLEČNOSTI

Mírek a Vašek. První z nich je nejstarší, druhý naopak nejmladší klient Sociální rehabilitace, služby, kterou provozuje Charita Starý Knín. Ta posiluje samostatnost, nezávislost a soběstačnost handicapovaných klientů a učí je vytvářet si pracovní návyky, aby měli větší šance na zařazení se do společnosti.

Oba muže jsme zastihli při hrabání listí. 42letý Mírek se do Sociální rehabilitace zařadil před rokem. Na kolektiv a pracovní režim si zvykal postupně. Nejprve pomáhal sbírat úrodu na zahrádce a asistoval v kuchyni. Miluje hudbu, a tak když se otrkal, nacvičil s dalším klientem trampské vystoupení a začali chodit na výlety. „Teď mě nejvíc bavilo kompletovat krabičky,“ říká spokojeně.

29letý Vašek se do projektu zapojil letos v září. Pomáhá s úklidem a těší se na další úkoly. Vašek má už pracovní zkušenosti z chráněné dílny.

JSOU ŠTASTNÍ, KDYŽ JSOU UŽITEČNÍ

Služba jako taková je velmi mladá, vznikla v červenci loňského roku. Pomáhá lidem s fyzickým, mentálním nebo psychiatrickým postižením. V současné době do sídla Sociální rehabilitace na Dobříši pravidelně dochází 16 klientů. Nácviky pracovních činností probíhají v šicí a sitotiskové dílně, v charitním obchůdku, v kuchyni, na zahrádce. Učí se také uklízet, prát, nakupovat – průprava k samostatnému životu. „Tento týden naši klienti kompletovali



Vedoucí služby Noemi Trojanová s jedním z klientů Sociální rehabilitace.

krabičky s rozetami pro spolupracující chráněnou dílnu. Práce jim šla od ruky a bavila je, někteří dokonce zůstávali dobrovolně přes-

čas,“ pochvaluje si vedoucí projektu Noemi Trojanová. Dodává, že jejich klienti jsou šťastní, když vidí, že jsou užiteční.

Sociální rehabilitace je připravena pomoci každému, kdo o ni projeví zájem. „Při úvodním pohovoru hledáme dovednosti a schopnosti klientů, abychom pomoci konkrétně zacílili. Po celou dobu jsme jim nablízku v celém procesu zaměstnávání, některým hledáme i bydlení,“ doplňuje Trojanová. Když si klient osvojí pracovní návyky, může si najít práci v chráněné dílně, kde už za ni pobírá měsíční plat.

Namísto plné závislosti na sociálních dávkách tak lidé, kteří jsou kvůli různým druhům handicapů vyčleněni z trhu práce, získávají díky Sociální rehabilitaci pracovní návyky, sebevědomí a pocit užitečnosti. ○



Díky Sociální rehabilitaci získávají klienti pracovní návyky i sebevědomí a pocit užitečnosti.



Tříkrálová sbírka POMÁHÁ CELOROČNĚ

Již brzy vyjdou do ulic měst a obcí tříkráloví koledníci. Jejich koleda nese lidem přání štěstí a zdraví v novém roce. Koledníci, které vysílá Charita, prosí zároveň o příspěvek na pomoc potřebným. Peníze, které vysbírají, pomáhají stovkám charitních služeb a projektů v průběhu celého roku.

V lednu tohoto roku umožnil výtěžek například **rekonstrukci Azylového domu sv. Máří Magdalény**, který provozuje Charita Kralupy nad Vltavou na pomoc maminkám s dětmi. Díky Tříkrálové sbírce má dům novou střechu, okna i zahra-



Tříkrálová sbírka podporuje profesionální sociální služby Charity, jako jsou domovy pro seniory, azylové domy, terénní pečovatelské služby a mnohé další.

du. Renovací prošly i veškeré vnitřní prostory. Rekonstrukce navíc umožnila zvýšení kapacity domu o dvě nové bytové jednotky.

Výtěžek sbírky byl nezastupitelný také v Roudnici nad Labem, kde díky němu fungoval **charitní sociální šatník**. Lidem v nouzi poskytl ošacení za symbolickou cenu. V neratovickém domě s pečovatelskou službou zase mohli díky štedrým dárcům zakoupit **nové vybavení**. Sběrka pomohla dofinancovat profesionální sociální služby jako **Domov pro seniory kardinála Berana** nebo **Azylový dům sv. Jakuba a sv. Josefa** na Berounsku. ○

Ucelený přehled podpořených záměrů sbírky je na www.trikralovasbirka.cz/vyuziti.

KOMUNITNÍ CENTRUM VLAŠIM nabízí seniorům PROGRAM PROTI SAMOTĚ

I s chodítkem vyšla v září na Zelenou Horu u Žďáru nad Sázavou. Paní Miluše Slunéčková se vydala na výlet, který zorganizovalo Komunitní centrum Zahradka. „Bylo možné se vyvézt autobusem. Ale já chtěla být na vzduchu. Tam, kde byly schody, mi pomohli kolemjdoucí, a tak jsem si na poutní místo pomalu vyšla sama,“ říká hrdě seniorka, které ani potíže s chůzí nebrání prožívat stáří aktivně.



Zakladatelka Charity Vlašim paní Miluše Slunéčková dnes služeb Charity využívá. Pravidelně navštěvuje programy Komunitního centra Zahradka, které místní Charita založila i díky Tříkrálové sbírce.

Paní Miluše Slunéčková stála u zrodu Charity Vlašim. V roce 2009 získala Cenu Charity České republiky za mimořádný pří-

nos charitnímu dílu. Dnes sama jejích služeb využívá. Pravidelně dochází do Komunitního centra Zahradka, které vybudo-

vala Charita Vlašim i díky přispěvků Tříkrálové sbírky.

Od mládí ji baví zpěv a literatura. V Komunitním centru

proto ráda a pravidelně navštěvuje folkový a literární klub. Naposledy byl jeho hostem kněz Marek Orko Vácha.

PŘEDNÁŠKY, TRÉNOVÁNÍ PAMĚTI I FILMOVÝ KLUB

Komunitní centrum Zahradka slavnostně otevřelo v září loňského roku a rychle si našlo početné příznivce. Není divu. Nabídka akcí je obdivuhodná. Pro veřejnost pořádá přednášky na aktuální témata, trénování paměti, korálkování, kurz šití, filmový klub a zdravotní cvičení. Vedle toho zapůjčuje také zdravotní pomůcky. Paní Slunéčková sama využila zapůjčení chodítka a je ráda, že má kde trávit volný čas. „Najdeš tam nové přátele, leďacos se tam naučíš, svou pomocí a fantazií pomůžeš vyrobit i drobné dárky pro charitu, popovídáš si, zazpíváš, posedíš při kávě,“ říká a prozrazuje, že se ještě letos plánuje přihlásit na sérii přednášek o světových náboženstvích.

ZÁZRAKY SE DĚJÍ

Komunitní centrum postavila místní Charita také díky příspěvků z Tříkrálové sbírky. Paní Slunéčková si váží každého dárce, který přispívá do kasičky. Vždyť ona sama stála u zrodu této akce ve Vlašimi. Vše to začalo v pokoji jejího třípokojového bytu. „Je to neuvěřitelné, co může z angažování několika žen vzniknout a rozvinout se. Kdo má nadšení pro dobrou věc, obětuje čas, práci – dělá to z lásky k Bohu, církvi, bližnímu – dějí se zázraky,“ uzavírá Slunéčková. ○

Kalendář akcí
v Komunitním centru
Zahradka najdete na
www.vlasim.charita.cz/akce



TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Zapojte se prosíme do sbírky.

Příspějte do kasiček koledníků, které můžete osobně potkat **od 1. do 15. ledna 2023.**

Pokud vás koledníci nezastihnou, darujte na dálku. Způsoby, jak pomoci, najdete na www.praha.charita.cz/trikralova-sbirka

TŘÍKRÁLOVÝ PRŮVOD v pátek 6. LEDNA 2023

v pátek 6. ledna 2023 od 15 hodin z Malostranského náměstí

www.praha.charita.cz/pruvod

Každá koruna pomáhá



ANI VÁLKA DENYSE NEZASTAVILA! Mladý karatista stál hrdě na stupních vítězů

S karate začal ve čtyřech letech. Brzy se ukázalo, že má talent, a tak ho rodiče podporovali, co to šlo. Zúčastnil se mezinárodních zápasů a vozil z nich medaile. O 10 let později získal zelený pás s hnědým pruhem. Zápasil každý víkend, poznal spoustu nových kamarádů. Letos na jaře je však rozdělila válka. Denys je z ukrajinského Charkova.

Do Česka přicestoval za dramatických okolností na jaře se svou matkou, 42letou Tetianou. Neuměli česky, neměli kde spát, v cizí zemi byli ztraceni. Od známé dostali kontakt na Arcidiecézní charitu Praha, která jim poskytla ubytování a pomoc v začátcích.

„Nevím, co bychom bez nich dělali. Po příjezdu jsem nevěděla, co dřív, byla jsem v šoku, v permanentním stresu a sna-



Tetiana se synem Denysem na evropském šampionátu v karate

žila se hlavně zachránit syna,“ vzpomíná na začátky u nás Tetiana.

Jak šel čas, matka se synem se zapojili do běžného života. Tetiana, která na Ukrajině pracovala jako hlavní účetní ve farmaceutické firmě, našla práci ve skladu. I v této fázi rodině intenzivně pomáhala pražská Charita. „Nejtěžší pro mě bylo se zorientovat. Bez pomoci tlumočnicků by pro mě bylo těžké pochopit, jak fungují úřady,“ přiznává Tetiana. „Charita je nám stále oporou. Mám se kam obrátit, když mě přepadne strach a zoufalství. Ve zprávách bohužel často slyšíme o Charkovu. Mám tam příbuzné. Bojím se,“ říká žena, která má kdykoli otevřené dveře k psychologické podpoře.

NA ŠAMPIONÁT JEL DÍKY CHARITĚ

Sílu a motivaci Tetianě dodává její syn Denys. „Mám jen jeho. Chci, aby žil v míru.“ Chlapec navštěvuje 9. třídu základní školy a karate pro něj není jen koníček. Tréninkům dává vše. Je velkou posilou pro vinohradský klub, kam dochází.

Nedávno se konal evropský šampionát v Polsku. Denys snil o tom, že stane na stupni vítězů. „Na cestu do Polska jsme neměli peníze,“ vzpomíná Tetiana. Zápasu se mladý karatista nakonec zúčastnil i díky finanční podpoře od Charity.

V 6 ubytovnách a 12 bytech poskytuje Arcidiecézní charita Praha komplexní a dlouhodobou podporu více než 300 uprchlíkům, kteří nemají v Česku žádné zázemí.

SPLNĚNÝ SEN

Denyse čekal v Polsku zážitek, na který nikdy nezapomene. Potkal vrstevníky, s kterými zápasil ještě na Ukrajině. Teď jsou kluci kvůli válce rozestěti po Evropě. Pokračují ve sportu, ve své zálibě. Mohli se opět potkat. V míru.

Denysovi se v Polsku splnil jeho sen. „Tak si přál stát na stupni vítězů s ukrajinskou vlajkou! Ono se mu to splnilo!“ vzpomíná dojatě jeho máma.

NENÍ SE KAM VRÁTIT

Jaké má nyní před Vánoci Tetiana nejbližší plány? „Zlepšit se v češtině. S kolegy v práci si rozumíme. Já na ně ukrajinsko-česky, oni na mne česky. S úsměvem jde všechno. Jsem vděčná, že můžu docházet na kurzy češtiny, které Charita nabízí,“ říká s vědomím, že Česko zřejmě zůstane jejím domovem. Veškeré zázemí na Ukrajině ztratila. Neví, jestli se bude mít kam vrátit. ○

MILOSTIVÉ LÉTO pomohlo studentce se ŠESTI EXEKUCEMI

Dva roky jezdila Michaela po Praze na černo. Rodiče studentce střední školy neplatili „lítačku“, a ta dostala celkem 23 pokut od revizorů. Upomínky rodiče neřešili a dívka si s nimi sama nevěděla rady. Dluh se vyšplhal na 150 tisíc korun. Když si v 18 letech našla práci, nestačila se divit – z dluhů se vyklubalo 6 exekucí na plat.

V říjnu Michaela vyhledala pomoc Poradny pro lidi v tísní. Většina pokut se dala uhradit v rámci akce milostivé léto II a díky výtěžku veřejné sbírky, kterou v této souvislosti Arcidiecézní charita Praha vyhlásila. „Brečela jsem dojetím, když mi řekli, že moje situace má řešení. Sociální pracovníce byla úžasná. Domluvila mi schůzku s právníčkou, ta rozeslala exe-



Michaela už dnes může plánovat svou budoucnost bez dluhů.

kutorům dopisy, já jen seděla a koukala,“ říká dnes už s úsměvem Michaela.

PLÁNY DO BUDOUCNA

Michaela příští rok dokončí střední zahradnickou školu.

Plánuje ještě návstevu s matkou. Práce floristky ji baví, do budoucna uvažuje o založení firmy na navrhování zahrad. Je šťastná, že může plánovat svou budoucnost bez dluhů.

„Každému, kdo se do podobné situace dostane, radím – nevykašlat se na to a zkusit to řešit,“ vzkazuje lidem, kteří se dostanou do podobné situace. Podle ní by se už na základních školách měla učit finanční gramotnost.

RODINNÉ VZTAHY

Michaela chce být samostatná, při studiu si proto vydělává. Bydlí stále u mámy, jinak si vše platí sama. „Na mámu jsem se kvůli tomu, že mě zadlužila, zlobila. Ale vysvětlily jsme si to a udobřily se. Dnes jsme spíš jako kamarádky,“ uzavírá Michaela. ○



Denysovi se splnil jeho sen.

MĚLA 22 BYTŮ, DOMOV ALE ŽÁDNÝ. Teď jí ho pomáhá hledat Azylový dům Gloria



Alena touží po trvalém domově. Její děti ohrožuje neustálé stěhování a s ním spojená změna prostředí, škol i kamarádů.

Během šestnácti let se stěhovala 22krát. Porodila čtyři děti, v současné době se stará o tři z nich. Nejstarší dcera vyrůstá u prarodičů. Alena si přeje jedině: získat vlastní bydlení a žít se všemi dětmi pohromadě. K tomu jí pomáhají pracovníci Azylového domu Gloria v Praze-Hlubočepích.

OD ALKOHOLIKA KE GAMBLEROVI

Alenu týral otec-alkoholik, vychodila speciální školu. Z domova utekla za přítelem v 17 letech. Narodily se jim postupně tři děti. K idylce však měla mladá rodina daleko. Alenin přítel propadl hazardu, zadlužil se, neplatil nájem, a tak se museli vystěhovat. Začalo několikaleté martýrium s hledáním bytů po celé ČR. Narodil se další poto-

mek. „Tehdy jsme měli pronajatý baráček, ale partner opět nezaplatil nájem a majitelé nás večer vyhodili na ulici. Spali jsme tehdy v autě,“ vzpomíná Alena.

ŽIVOT V PRAZE

Rodina se na tři roky ubytovala v jedné pražské ubytovně. Když Alenin partner utekl, Aleně hrozilo vystěhování na ulici. V té době zasáhli sociální pracovníci a zajistili Aleně ubytování v Azylovém domě Gloria.

„Alenin největší problém byl, že sebou nechala snadno manipulovat. Její muž ji tahal do všech svých průšvihů a ona neuměla říct ne,“ vzpomíná na první setkání ředitelka Azylového domu Gloria sestra Imelda Jana Hrdličková. Zároveň ale ženu chválí za to, že má snahu svou situaci řešit. Je podle ní empatická

a umí hospodařit se skromným rozpočtem. Hezky se stará o své děti, které mají ADHD a sklony k sebepoškozování. „Třeba pozve v azylovém domě na večeri rodinu, která je na tom ještě hůř. Říká, že když už vaří, tak navaří víc,“ chválí Alenu sestra Imelda.

PŘÍPRAVA NA NOVÝ ŽIVOT

Vedle praktické pomoci tady učí ženu samostatnosti. Alena pravidelně dochází na socioterapii. Díky této metodě si uvědomí, že se nemůže nechat jen vláčet situací, že musí uchopit život do vlastních rukou a být aktivní.

Po roce má šanci získat sociální byt z magistrátu. *„Myslím, že výchovu dětí paní Aleny by velmi ohrozilo další putování po azylových domech a krátkodobých pobytech v nevyhovujících ubytovnách,“ vysvětluje sestra Imelda. ○*

Dotek přináší radost. A MŮŽE I LÉČIT

Již několikrát se mohli senioři z Domova kardinála Berana setkat s terapeutickým koněm z farmy v Doubravčicích. Pro jeho „zázračné“ uzdravující schopnosti mu říkají asistenční jednorozec. Jak řekla jedna z klientek: *„Jedna návštěva koníčka udělá člověku lépe než pět návštěv lékaře.“*

Terapeutický kůň pak zavítal i do Domova, aby potěšil i ty seniory, kterým zdravotní stav nedovolil uskutečnit cestu na farmu. ○



MILUJE PODZIM, i když ho už nevidí

V říjnu oslavila životní jubileum Terezie Šedivá, sestra biskupa Václava Malého. Žena, která před dvěma lety přišla o zrak, dnes žije v Domově pro seniory kardinála Berana v Mukařově.

O ubytování v Domově pro seniory zažádala ještě předtím, než přišla o zrak. Věděla, že doma už žít sama nemůže. Sice špatně, ale svůj nový domov ještě viděla. *„Vím, jak vypadá vesnice, celá budova, zahrada, pečovatelky a můj nový byt. Když*

jsem ho tenkrát viděla poprvé, byla jsem doslova v euforii,“ vzpomíná.

Se ztrátou zraku se vyrovnala. *„Jsou na tom lidi hůř, jsou horší tragédie a necítím se kvůli tomu ukřivděná. Kvůli ztrátě zraku jsem svým způsobem citlivější. O to víc poslouchám, dávám si věci do souvislostí, domýšlím si,“ říká Šedivá.*

VÍRA V BOHA

Na mukařovském Domově oceňuje duchovní zázemí. Víra v Boha pro paní Šedivou hodně znamenala v době, kdy jí zemřel syn. *„Tam si neumím představit, že by to bylo bez naděje. Pro člověka hodně znamená ta naděje, že to nekončí,“ vzpomíná paní Terezie. Proto je pro ni velmi důležité, že v charitním Domově je kaple. „Tady má člověk najednou spoustu času k přemýšlení a za kapli jsem ráda, že tam člověk může jít denně na modlitbu a na mši,“ říká.*

Oceňuje zejména, že v Domově má na jednu stranu svůj byt a soukromí, na druhou veškeré zázemí a pomoc. Často také myslí na bratra. *„Jako čtyři sourozenci jsme si hodně rozuměli. Václav byl oproti nám, hodným holkám, hodně živý, až hyperaktivní dítě a maminka si s ním asi užila,“ usmívá se při vzpomínce.*

Když za sestrou Václav Malý přijede na návštěvu do Domova, probírají aktuální situaci, vzpomínají na své dětství a rodiče. *„Rádi se potkáváme, jsme si blízci. Jsem vlastně jeho jediná rodina. Jedna sestra nám už zemřela, druhá žije ve Francii,“ říká. ○*



Terezie Šedivá spolu s bratrem, Václavem Malým, při oslavě svého jubilea.

VÁNOČNÍ BETLÉM z Ugandy

Od 20. prosince budou v charitním kostele ke zhlédnutí dva vánoční betlémy. Jeden historický z přelomu 19. a 20. století od italských řezbářských mistrů.

Druhý zbrusu nový, který je prací řezbářů z Ugandy, kam směřují charitní rozvojové programy. ☉



JEDINÝ CHARITNÍ KOSTEL. V srdci hlavního města

Kostel Panny Marie Matky ustavičné pomoci a sv. Kajetána je jediným kostelem v naší zemi, který poskytuje profesionální poskytovatel sociálních služeb – Arcidiecézní charita Praha. Tímto unikátním propojením se stal kostel centrem modlitby za pomoc lidem v nouzi.

Kostel, který se nachází v Nerudově ulici na Malé Straně, patří mezi nejvýznamnější pražské vrcholně barokní stavby. Na jeho návrhu se podílel vynikající architekt Jan Blažej Santini-Aichel. Arcidiecézní charita Praha zpřístupňuje kostel veřejnosti.

Pravidelné mše svaté se slaví každý čtvrtek v 17 hodin. Kostel je otevřen od úterý do neděle od 14 do 17 hodin. Charita vyšla vstříc také duchovním potřebám ukrajinských uprchlíků. Každou neděli od 9 hodin se v kostele sv. Kajetána slaví řeckokatolická ukrajinská liturgie.

„Během největšího křesťanského svátku v roce jsme pro veřejnost připravili dva dárky: nový betlém, který jsme přivezli až z rovníkové Ugandy, a dveře kostela otevřené pro každého, kdo chce strávit chvíli ve ztišení,“ zve ředitel pražské Charity k návštěvě svatostánku v Nerudově ulici. ☉

Během Vánoc DENNĚ OTEVŘENO

Během Vánoc chystáme rozšířenou otevírací dobu. Přijměte pozvání ke ztišení, soukromé modlitbě, poslechu meditativní hudby, zapálení svíčky. Kostel bude otevřen:

Štědrý den

od 12 do 20 hodin

1. a 2. svátek vánoční

od 11 do 18 hodin

27. – 30. prosince

od 14 do 18 hodin

Silvestr

od 14 do 22 hodin

a dále dle otevírací doby na webu

www.svatykajetan.cz

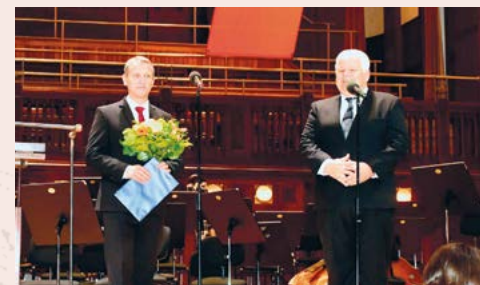


Óda na radost završila TŘI DESETELETÍ BENEFIČNÍCH KONCERTŮ

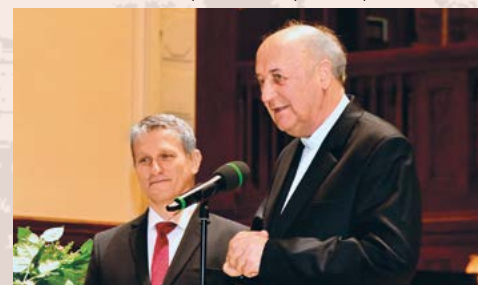
Poslední říjnový večer ve Smetanově síni Obecního domu patřil tradičně benefičnímu koncertu Arcidiecézní charity Praha. Letos se konal už po třicáté. Jeho výtěžek podpořil sociální služby Arcidiecézní charity Praha, které pomáhají seniorům, lidem s postižením, rodinám v nouzi, lidem bez domova a dalším, kteří se ocitají v bezvýhodné situaci nebo potřebují péči.



Koncert uvedl moderátor Vladimír Kořen. „Skvělí hudební interpreti a jejich koncertní program je odměnou za vaši ochotu pomáhat,“ přivítal posluchače.



Jaroslav Němec, ředitel Arcidiecézní charity Praha vyzdvihl ve svém projevu tři mimořádné osobnosti, kterým poděkoval za jejich pomoc Charitě.



Arcibiskup Graubner zavzpomínal na začátky Charity v 90. letech. Pro přítomné vyprosil Boží požehnání.



Benefiční koncert se tradičně koná v noblesních prostorech Smetanovy síně Obecního domu v Praze 1.



V první půlce koncertu se posluchačům představil Český filharmonický sbor Brno, který představuje nejen v českém, ale i světovém kontextu absolutní špičku v oboru sborového umění.



V druhé části koncertu se ke sboru přidal Symfonický orchestr hl. m. Prahy FOK a posluchači mohli vyslechnout strhující finále Beethovenovy 9. symfonie s Ódou na radost.

PŘIJDE ZATANČIT NEBO PUSTIT OPERU. Choreografka vyměnila divadlo za pomoc seniorům



Jana Hanušová s první seniorkou, o kterou začala pečovat a kterou v knize nazývá paní Pink.

Za klienty jezdí na Vespě. Vstupuje jim do života a kromě pomoci jim předává svou neutuchající energii a radost ze života.

„Jedna má klientka chodívala ráda do divadel. Teď už ale kvůli nemoci nemůže. Tak já vezmu reproduktor, na mobilu najdu video a třeba hodinu si pouštíme operu,“ vypráví nadšeně pečovatelka Charity Starý Knín Jana Hanušová.

ZAČÁTKY V CHARITĚ

Choreografka, tanečnice a pedagožka DAMU kvůli covidu vyměnila svět divadla za pečovatelské služby. Věděla, do čeho

jde. Měla za sebou péči o nemocného tatínka, kterého po čtyřech letech doprovodila na konec jeho pozemské pouti. Poslední měsíce jí pomáhali už i pracovníci Charity. Tehdy ještě netušila, že se po jeho odchodu stane jednou z nich. *„Přijímala jsem ji s rozpaky, ale dnes vím, že je to skvělá pečovatelka, která předčila mé očekávání,“* vzpomíná Marie Martinů, vedoucí střediska knínské Charity v Praze 6.

BEZ SMÍCHU JE PÉČE UTRPENÍ

Senioři, o které paní Hanušová pečuje, mají většinou štěstí. Rodina se o ně stará, a ona tak vyplňuje jejich „volný čas“. S kli-

entkou, která má Alzheimerovu chorobu, hraje šachy. Další den vezme klienta na výlet do jeho rodného města. Je něco potřeba zařídit? Není problém: do výměny proležené matrace, uříznutí postele nebo přivezení nočního stolku zapojí i manžela Mirka.

KDYBY MOHLA VRÁTIT ČAS

Vidí ale i samotu a smutek. *„Neznám větší osamělost než tu v rámci rodiny,“* říká. Podle ní si mnoho lidí nechce smrt připustit, přitom je tak přirozená. Odchod tatínka považuje svým způsobem za zázrak.



Miroslav Hanuš přišel na křest knihy „Rádio v mrazáku“, v níž jeho žena popisuje zážitky ze své pečovatelské služby.

Stejně jako narození tří dcer, ale na opačném pólu. Nicméně kdyby mohla vrátit čas, už by na náročnou péči o něj nezůstala tak dlouho sama, ale požádala by o profesionální pomoc.

POKORA

Divadla se po covidu opět otevřela a Jana zvažovala, co dál. Vrátit se k divadlu? Zůstat se seniory? Dilema vyřešila kompromisem a v Charitě dál pracuje na půl úvazku. *„Oceňuji inteligentní vedení. Charita mi věří a já přesně znám svoji roli a chci ji hrát dobře.“* Tahle důvěra Janu fascinuje. Díky přátelské atmosféře, za kterou stojí zejména dlouholetý ředitel Charity Starý Knín Stanislav Žák, zvládá i smutné odchody svých klientů, které poznala až na sklonku jejich života. Nedávno zemřeli tři klienti, s kterými se sblížila. *„Přes těžkou situaci jsem se přenesla díky tomu, že mám jasné zadání: Pomoci, doprovodit, ulehčit,“* prozrazuje recept na laskavou péči o druhé.

RÁDIO V MRAZÁKU

Své zážitky v Charitě začala Jana sdílet prostřednictvím blogu „Rádio v mrazáku“, který se stal inspirací pro její knižní prvotinu. Jana v ní popisuje, jaké to je, starat se o lidi, kterým dlouhý věk krátí paměť. Předmluvy se ujal manžel, známý herec Miroslav Hanuš. *„Je to naše papírové dítě. Jsem ráda, že manžel podpoří všechny mé, i bláznivé nápady,“* přiznala Jana na křtu knihy, který se konal začátkem listopadu v Činoherním klubu. ○

Úryvek z knihy „Rádio v mrazáku“

(vydalo
nakladatelství
Albatros
v roce 2022):



PAN MAŇOUR MÁ ALZHEIMEROVU CHOROBU

Stejně jako pan Maňour trpí Alzheimerovou chorobou miliony lidí a další miliony to teprve čeká.

Těším se na něj a vždy mu dokážu zlepšit náladu. Jídlem, procházkou nebo tím, že uhadnu, že když řekne *konvička*, znamená to *pilulka*. Také když najdu mobil pod matrací nebo rádio v mrazáku.

MLčíme v úzké kuchyni a čekáme, až ojínný přístroj zase začne hrát.

PANÍ LÍDA A PANENKA

U Charity jsem začala pracovat před rokem. Moje tělo ztvrdlo na kámen. Nebyla jsem zvyklá. A hle, moje duše se zpružnila! Uvažuji, že ještě rozcvičím tělo a budu v harmonii.

Je první svátek vánoční. Vařím snídani u paní Lídy, která netuší, co je za den. Přemýšlím, jak strašně smutný může být úsměv. Nekonečný, podivný, neadresný úsměv, který přichází tehdy, když je život k neunesení. Nedovedete si představit, jak smutný může být pohled na malou hadrovou panenku, kterou si bere vráscitá žena s sebou, když uléhá.

Dnes je první svátek vánoční a paní Lída a panenka vstávají k snídani.

JAKÝ TO MÁ SMYSL?

Paní Ela se mi dívá přímo do očí.

Jaký smysl má umírání? Jaký smysl má bolest? Ptáte se mě, paní Elo? Nejsem filozof, nejsem kněz. Paní Ela je tichá a statečná. Jaký to má smysl, že tu sedím a čekám s vámi? Co mám odpovédět? Můžu vůbec odpovédět?

Všichni, u kterých jsem takhle seděla, byli vznešení a krásní. I vy jste vznešená a krásná. Nevím toho o smrti mnoho. Proč se neptáte na smysl zrození a lásky? Je ze stejného materiálu jako umírání a bolest. Jen z opačné strany času. Paní Elo, tak moc bych vás chtěla utěšit. Snad mi odpustíte, že se nešikovně pokouším odpovédět.

„Je to důležité pro vaši rodinu, která se s vámi loučí. Doma. V náručí. S láskou. Dopřejte jim to. Víc už pro vás nemůžou udělat.“

Paní Ela spí. Paní Ela asi spí.

Adoptované děti VÁM PŘEJÍ KRÁSNÉ VÁNOCE



**Štědrý den ztvárnila
pro své „adoptivní rodiče“**

Judith Chindamba ze Zambie

Jménem „adoptovaných“ dětí vám přejeme krásné a požehnané vánoční svátky, hodně klidu a pohody v blízkosti rodiny a přátel. Děkujeme, že pokračujete v podpoře vzdělávání chudých dětí, které by jinak neměly šanci chodit do školy. Vzdělání je běh na dlouhou trať. Výsledek se nedostaví okamžitě. Ale změna, kterou v životě člověka umožní, je trvalá a ovlivní i další generace. Bez vás by to nedokázaly!

Úspěchy „ADOPTOVANÝCH“ dětí



2007

2022

✿ Kiran je chlapec, který pochází z chudé indické vesnice Arehalli. Od roku 2007 podporoval jeho vzdělávání pan Viktor ze Štěpánova. 15 let podpory změnilo chlapci život. Vystudoval diplomový kurz a nastoupil jako stavební inženýr do zaměstnání. Z příjmu 25 000 rupií měsíčně pomáhá rodičům i bratrovi. Kiran je nesmírně vděčný a děkuje za

dlouholetou finanční podporu, bez které by jeho studijní úspěch nebyl možný.

„Od chvíle, kdy jste mě přijal a začal podporovat, odehrává se postupná změna v životě mém i mé rodiny. Děkuji vám!“ vzkazuje Kiran svému vzdálenému podporovateli.



2006

2022

✿ Kavithu, dívku z nízké kasty, nečekala růžová budoucnost. V Indii stále přetrvává diskriminace žen. Každá třetí žena je negramotná. Šest milionů chudých dívek nechodí do školy. A šance, že žena získá vysoký školský diplom? To se v Indii povede jen jednomu procentu ze všech. Kavitha měla štěstí. V první třídě základní školy byla zapsána do programu Adop-

ce na dálku®. To jí změnilo život. „Adoptivní maminka“, paní Jana z Prahy, ji podpořila ve studiu nejen základní a střední školy, ale i na univerzitě. Kavitha dnes pracuje jako učitelka na vyšší odborné škole. Do Česka posílá poděkování: „Nebyť vaší pomocí, nikdy bych nedosáhla takového úspěchu. Moc děkuji za vaši štědrost. Modlím se, aby vám Bůh žehnal!“ ○

Adopce na dálku® PODPOŘILA 36 TISÍC ŠKOLÁKŮ

Příští rok oslaví program Adopce na dálku® 30. výročí. V roce 1993 začali díky pomoci z Česka studovat první školáci z chudých rodin v indické Kalkatě. O několik let později se pomoc díky velkému zájmu „adoptivních rodičů“ rozšířila do Ugandy a dalších zemí.

Kolik dětí od té doby poslali čeští dárce do školních lavic? Neuvěřitelných 36 tisíc! To je víc než celá populace okresních měst, jako je Znojmo, Tábor nebo Třebíč!

Aktuálně v programu studuje 7 600 dětí. Podporu jim po-



sílá 6 250 dárců. Mnozí z nich, konkrétně 766, podporují více dětí najednou.

DOBRO SE ŠÍŘÍ DÁL

Tím statistika nekončí. Absolventi programu Adopce na dálku®, kteří získali dobré zaměstnání a pravidelný příjem, se často rozhodnou podporovat ve vzdělání své sourozence, děti svých příbuzných a dokonce neznámé chudé děti. „Jsem vděčná za pomoc, kterou jsem dostala. Moji „adoptivní“ rodiče jsou mi vzorem. Chci

pomáhat dalším dětem, aby dostaly stejnou šanci, jakou jsem v životě dostala já,“ píšou nám absolventi.

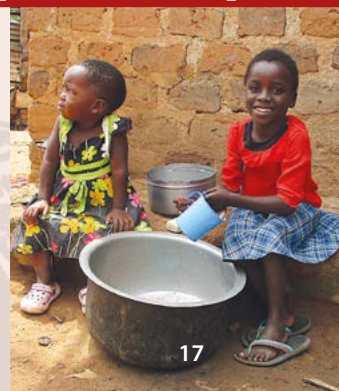
A tak se dobro šíří dál. Ke kolika dalším dětem se takto dostane, přesně nevíme. Ale budou jich jistě desítky tisíc. Jeden z absolventů, Philip Walakira, založil v Ugandě organizaci, která podporuje více než 200 potřebných dětí. „Adopce na dálku® mi změnila život. Dala mi nejen vzdělání. Dala mi inspiraci k mému životnímu poslání,“ napsal nám Philip. ○

KOLIK DĚTÍ UŽ „ADOPTOVALI“ ČEŠTÍ DÁRCI

Indie	23 200 dětí
Uganda	10 000 dětí
Zambie	1 150 dětí
Bělorusko	1 050 dětí
Ostatní	1 100 dětí
Ve všech zemích	36 500 dětí

V UGANDĚ PODPORUJEME DĚTI se speciálními potřebami

Ahoj, ráda bych se vám představila. Jmenuji se Anita, je mi sedm let a moc bych chtěla začít chodit do školy. Zatím to nešlo, protože neslyším a neumím mluvit, ale kdybych našla dárce, mohla bych nastoupit do školy, která je přímo pro děti, jako jsem já. Ráda si povídám s ostatními – samozřejmě ne



slovy, ale znakovou řečí, a pokud ji někdo neovládá, dokážu i odezírat ze rtů. ○

PODPOŘTE VZDĚLÁNÍ
HLUCHONĚMÝCH DĚTÍ.
Pro více informací pište
na pomocdozahranici@praha.charita.cz
nebo volejte na 224 246 573.

PROČ podporují program ADOPCE NA DÁLKU®

Lékař, pečovatelka, penzista. Mají jedno společné. Podporují program Adopce na dálku®. Jaká je jejich motivace? Přinášíme anketu, v níž jsme se několika „adoptivních rodičů“ zeptali na jejich zkušenost.

Díky vzdělání mají šanci na lepší život

TOMÁŠ TKAČÍK

Generální ředitel Business Media CZ, s. r. o. podporuje vzdělání dvou potřebných dětí od roku 2009.



✱ Proč podporujete program Adopce na dálku®?

Protože se mi líbí adresná a cílená podpora konkrétního dítěte. A navíc často ve velmi chudých a odlehlých regionech zemí třetího světa. Jako velké plus také vidím velkou síť poboček a spolupracovníků, které Arcidiecézní charita má v rozvojových

zemích. Díky ní důkladně zná místní situaci a komunity, které tam žijí. A tím pádem umí dobře vybrat vhodnou rodinu a dítě, pro které pak hledají dárce.

✱ Jaká je vaše motivace?

Konat dobro. To je pro mě jed-

no z největších zadostiučinění, které můžu v životě mít...

✱ Proč je tato forma pomoci podle vašeho názoru efektivní?

Adresná pomoc konkrétnímu chlapci nebo dívce, které díky ní můžou vystudovat vysněnou školu. Mají pak šanci na mnohem lepší život, než měli jejich rodiče a prarodiče. A navíc pak díky vyššímu příjmu můžou podporovat i své mladší sourozence, aby mohli studovat taky.

Mám pro koho žít

GABRIELA NOVÁ

Pečovatelka terénní služby pro seniory v Charitě Holešovice podporuje program Adopce na dálku® od roku 2020, aktuálně sponzoruje 11 dětí.



✱ Proč podporujete program Adopce na dálku®?

Program Adopce na dálku® podporuji proto, že už funguje 30 let, patří pod Arcidiecézní charitu a díky dobrým recenzím od známých lidí jsem došla k závěru, že se nejedná o podvod. Finanční prostředky jdou skutečně k potřebným. Mnozí lidé se také se svými dětmi skutečně setkali v dané zemi, takže viděli své adoptované děti na vlastní oči.

✱ Jaká je vaše motivace?

Má motivace je osobní. Měla jsem velmi těžký život, nemám žádnou vlastní rodinu, pátým rokem pracuji jako pečovatelka v Charitě Holešovice. Jsem soukromě zasvěcená Bohu, ale nepatřím do žádného řádu, žiji a pracuji ve světě. Trebaže sama nemám dostatečné vzdělání (jsem vyučená prodavačka), jsem velice nakloněná k tomu,

aby se podporovalo vzdělání – obzvláště v chudých zemích! Protože nemám svou vlastní rodinu, rozhodla jsem se, že po sobě něco zanechám, a když už nemám ty vlastní, tak budu mít děti „adoptivní“. Nesmírně mě to naplňuje a mám pro koho žít. Díky tomu, že pronajímám garsonku, můžu si to finančně dovést, jinak by to nešlo.

✱ Proč je tato forma pomoci podle vašeho názoru efektivní?

Podporuje vzdělání, které umožní dětem postavit se na vlastní nohy, osamostatnit se a dává jim příležitost na sobě pracovat a dostat se z bída. A to za to stojí.

Osobně se přesvědčili, že pomoc funguje

CHARLOTTA A ZBYNĚK TICHÝCH

Tlumočnice a strojní inženýr, oba nyní v důchodu, podporují vzdělání dětí od roku 1999. Aktuálně sponzorují 2 děti, 13 jich už s jejich pomocí vystudovalo.



✱ Proč podporujete program Adopce na dálku®?

Protože Adopce na dálku® zprostředkovává Charita, která je léta zavedená organizace, profesionálně vedená a cílem její existence není zisk. Máme proto k ní důvěru, kterou jsme si navíc mohli ještě potvrdit, když jsme navštívili po pěti letech adoptování dvou indických děvčat v roce 2004 několik středisek osobně a byli jsme opravdu nadšeni způsobem, jak jsou vedena. Líbí se nám, že pomoc jde od dárce ke konkrétnímu dítěti a že je možno sledovat jeho školní výsledky.

Podporujeme i běloruské děti a obdivujeme jejich skromnost a píli a výborné vychování, které jsme si mohli ověřit v praxi, když byly u nás na návštěvě.

✱ Jaká je vaše motivace?

Radujeme se z každého dítěte, kterému se podaří v tamních neskutečně tvrdých životních podmínkách dokončit střední nebo dokonce vysokou školu. Měli jsme štěstí, že našim sedmi děvčatům se to podařilo. A to jedna bydlela v pralese, bez vody a elektřiny! A to je opravdu větší výkon než studovat u nás, bydlet v mamahotelu, brát ka-

pesné od rodičů, rozhlížet se do 30 po světě a hledat se! Naše indická děvčata, jak dokončila školu, začala podporovat rodiče, popř. mladší sourozence.

✱ Proč je tato forma pomoci podle vašeho názoru efektivní?

Tato forma pomoci má rozhodně podle nás větší smysl, než stavění pohraničních plotů nebo budování uprchlických táborů. Pomáhá nejen danému jedinci, ale i jeho rodině a celé komunitě. Každému je přece jen nejlépe doma a vzděláním získá možnost kvalifikované práce doma a tím pomůže sobě i celé zemi. U nás před sto lety také byla většina nekvalifikovaná a v jiných částech Evropy dokonce negramotná; jediné vzdělání je cesta k zlepšení života v každé zemi – na světě a Evropa stejně není nafukovací. Musíme se přičinit, aby se dobře žilo všude.

Bůh naši pomoc stonásobně zúročí

STANISLAV JUHAŇÁK

Lékař, spisovatel, majitel nakladatelství Triton, podporuje Adopce na dálku® od roku 2006.

S jeho pomocí získalo vzdělání 7 dětí, 7 dalších nyní studuje.



✱ Proč podporujete program Adopce na dálku®?

Jako poděkování Bohu za to, že mám hodné a zdravé děti a mohli jsme na rozdíl od našich rodičů a prarodičů studovat.

✱ Jaká je vaše motivace?

Poklad v nebi, radost na zemi. :-)

✱ Proč je tato forma pomoci podle vašeho názoru efektivní?

Protože neponižuje, ale těší, odpoutává pozornost od strachu a hněvu k milosrdné starostlivosti a ji Bůh stonásobně zúročí. ☉

CHCETE S NÁMI A S ČTENÁŘI BULLETINU SDÍLET VÁŠ PŘÍBĚH A PODĚLIT SE O TO, PROČ PODPORUJETE ADOPCE NA DÁLKU® VY?

Napište nám na bulletin@praha.charita.cz.

ODPOVĚDI NA OTÁZKY, které nám často kladete o dopisování s „ADOPTOVANÝMI“ dětmi



Menším dětem pomáhají s psaním dopisů pracovníci programu Adoptce na dálku®.

Přináší radost a spojuje dva rozdílné světy. Dopisování mezi chudými dětmi a jejich „adoptivními rodiči“ z Česka je milou součástí Adoptce na dálku®. Má ale svá pravidla. V jakých situacích by mohla narušit poslání programu? A je vhodné poslat dítěti balíček s dárkem? Odpovídáme na nejčastější otázky, které nám kladete.

✿ Jak často děti „adoptivním rodičům“ píší?

Dvakrát ročně. Před Vánoci a během Velikonoc nebo léta. Na konci školního roku dárce dostává roční zprávu se školními výsledky a aktuální fotografií.

✿ Jak zjistím, zda dítě dostává mé dopisy, když nereaguje na otázky, které mu pokládám?

Protože je mezi oběma dopisy, které dítě během roku zasílá, přibližně půlroční interval, může se jednoduše stát, že se vaše dopisy minou, a dítě tak na vaše dotazy reagovat nemůže. Pošta do zemí, ve kterých působíme, chodí 2–4 týdny. Poté



Pro děti z rozvojových zemí není přirozené vyjadřovat písemně své pocity. Naopak umí vyjádřit vděčnost a slova díky za vaši pomoc.

distribuuje naše místní partnerská organizace dopisy dítěti, často do velmi odlehklých vesnických oblastí. Počkejte proto, prosíme, na další pravidelný dopis, ve kterém by již dítě mohlo na váš dopis reagovat.

Další příčinou, proč dítě na Vaše dopisy nemusí reagovat, jsou velké kulturní rozdíly: Mnohé děti se neumí spontánně vyjádřit, je pro ně nezvyklé mluvit o sobě; jejich život jim připadá oproti vašemu všední. Daleko přirozenější je pro ně vyjadřovat vám svůj vděk a zájem o vás.

✿ Píší dopisy děti samy nebo jim s psaním někdo pomáhá?

Starší děti zvládají psát dopisy samostatně, mladší potřebují s dopisem pomoc. Někdy se proto kvůli překladu sociálního pracovníka může stát, že

jsou v dopise „dospělé“ výrazy. Za nejmenší děti dopis kompletně připravují pracovníci, děti se snaží připojit své kresby.

✿ Mohu dítěti zaslat balíček?

Prosíme, neposílejte a neslibujte dítěti žádné věcné dary ani ho nevyzývejte k tomu, aby si napsalo, co by od vás chtělo dostat. Nechtějte po dítěti, aby vám svěřilo svá přání a potřeby, protože rodina může tyto otázky chápat jako nabídku k další pomoci. Program je organizován a pečlivě plánován pod vedením odborných pracovníků, a to tak, aby měl co nejpozitivnější dopad na co možná nejvíce skupin obyvatel. Je postaven nejen na principu solidarity, ale také rovnosti a vyváženosti.

Pokud chcete vašemu dítěti přilepšit, můžete nás kontaktovat a využít možnosti zaslat mimořádnou platbu, za kterou rodině pořídíme praktický dar.

✿ Je možné si s podporovaným dítětem dopisovat prostřednictvím elektronické pošty?

Z organizačních důvodů to není možné. Nedokážeme všem dětem zajistit přístup k počítači a internetu, mnoho dětí navíc mluví jen místním jazykem. E-mailovou korespondenci nedoporučujeme ani z hlediska principů rozvojové spolupráce. Naším cílem je dát chudým lidem šanci, aby získali vzdělání a mohli se postavit na vlastní nohy. Úzká vazba na dárce z Evropy by tento cíl nemusela podporovat. Dítě a jeho rodina se v podobných situacích začínají spoléhat na pomoc



I poté, co děti své dopisy dokončí, mají naši kolegové v cílových zemích s dopisy spoustu práce. Třídí, kontrolují, zda žádný neschází, evidují, obálkují...

zvenčí, vyvíjejí mnohdy tlak na dárce, aby zasílal podporu (peníze, dárky) nad rámec programu. Dopisování tak může jít proti hlavnímu cíli programu Adoptce na dálku®, kterým je osamostatnění mladého člověka, nalezení perspektivního pracovního uplatnění v životě, spoléhání se na sebe a své schopnosti a nikoli na pomoc zvenčí. Z tohoto důvodu dopisování přes e-mail nepodporujeme a nezajišťujeme.

✿ Pokud děti v programu skončí, je možné si s nimi i nadále dopisovat?

Jsme si vědomi toho, že v mnohých případech vznikne v průběhu podpory mezi dárce a dítěti citový vztah. Chápeme, že je velice těžké tento vztah přerušit, ale jsme přesvědčeni, že tímto krokem umožníte dítěti, aby se osamostatnilo a plně využilo nabytých schopností a dovedností.

Z tohoto důvodu ukončením školní docházky dítěte končí i možnost další vzájemné korespondence. Program Adoptce na dálku® je i přes svůj osobní rozměr především programem rozvojovým. Jeho hlavním cílem je dát znevýhodněným dětem šanci na vzdělání, čehož bylo v případech ukončení školní docházky dosaženo. Stále existuje velký počet dětí, které na svou šanci teprve čekají. Administrativní úkony spojené s korespondencí dětí mimo program by tak reálně snižovaly možnost zapojení dalších dětí. ○



Dopisy od „adoptovaných“ dětí právě nyní, v předvánočním období, míří k dárčům.

NOVÝ ZAČÁTEK pro stovky chudých rodin

Díky vašim darům pomáháme nejchudším lidem v Indii, Ugandě a Zambii najít nové zdroje obživy. Stovky rodin dokázaly zvýšit své příjmy a změnit život k lepšímu.

PRODEJ ZELENINY POMÁHÁ RODINĚ UŽIVIT ŠEST DĚTÍ

Díky půjčce od Charity začala pěstovat zeleninu, kterou prodává na místním tržišti a do školní kuchyně. Paní Cecilia ze Zambie je matkou jedné z „adoptovaných“ studentek. „U pozemku je malá vodní nádrž



šicí stroj. Šije na něm tradiční indické oděvy, blůzy k sári, šaty a tuniky. Díky své práci vydělá měsíčně až 12 tisíc rupií. „Loni v listopadu se nám narodila dceřa. Zvládáme s manželem uživit naši početnou rodinu a část příjmů odkládáme na horší časy,“ říká paní Annamma, jejíž rodina se během koronavirových opatření ocitla zcela bez prostředků. Dnes je vše díky pomoci od českých dárců jinak.

ZALOŽILI RODINNOU FIRMU NA MÝDLO, ABY VYDĚLALI NA ŠKOLNÉ

Matka sedmi dětí, paní Zeres, se snažila najít stabilní zdroj příjmu, který by jejím dětem umožnil chodit do školy. „Když přišla šance naučit se výrobě tekutého mýdla, rozhodla jsem se jít do toho naplno,“ vzpomíná na kurz pro začínající drobné

živnostníky, které v Ugandě organizovala pražská Charita. „Projekt směl mou rodinu, podnikáme společně. Naše děti budou mít lepší budoucnost, protože studují, a zároveň získají zkušenosti s podnikáním,“ pochvaluje si paní Zeres.

PANÍ NAGAVENI SI OTEVŘELA MOBILNÍ KANTÝNU

Pan Yesudas pracoval jako řidič. Stejně jako tisíce dalších zůstal během pandemie bez příjmu. Rodina živořila. „Bylo to období nejistoty a strachu. Představte si,



že posíláte děti večer do postele s kručícími žaludky,“ vzpomíná paní Nagaveni.

Pak se dozvěděla o podpoře začínajících živnostníků. „Byla to příležitost, kterou jsem nechtěla propásnout.“ Koupila si pojízdnou kuchyni, ve které připravuje a prodává tradiční jídla.

„Denně vydělám až 900 rupií,“ pochvaluje si paní Nagaveni. „Začali jsme spořit na těžší období. Rádi bychom, aby děti získaly dobré vzdělání, na to budou úspory také potřeba,“ plánují manželé. ○



22

Podporujeme CENTRUM PRO CHUDÉ DĚTI v Taškentu

Od února letošního roku podporujeme aktivizační centrum pro děti z chudých rodin, které na faře v Taškentu provozuje kongregace Milosrdných sester svatého Vincence z Pauly.

Pomoc českých dárců umožnila sestrám vincentkám vytvořit pro děti bezpečné a podnětné zázemí, podpořit jejich školní výuku a v neposlední řadě ulehčit život nemocným a postiženým.

Ředitelka centra, sestra Renata, posílá poděkování: „Peníze,

kteř jsme od vás dostaly, jsme použily ve prospěch lidí, kteří ve svých životech čelí velkým těžkostem. Díky vaší pomoci jsme jim poskytly přijetí, lásku a naději. Kéž vám Pán žehná za vaši dobrosrdečnost.“

O smysluplnosti pomoci se osobně přesvědčil ředitel Arcidiecézní charity Praha Jaroslav Němec: „Bylo vidět, že nemají žádné větší finance, žijí z darů, žádný sociální systém pomoci nefunguje, ale o to více je zde vidět pomoc těm, kteří to potřebují.“ ○



Dívce Miľance změnila pomoc českých dárců život – dostala invalidní vozík a s ním možnost chodit do školy a trávit čas s vrstevníky.

Přístroje zakoupené DÍKY ČESKÝM DÁRCŮM ZACHRAŇUJÍ v Ugandě životy

Před dvěma lety jsme díky vašim darům pořídili pro Českou nemocnici v Ugandě speciální zařízení přetlakové ventilace (CPAP), která pomáhají zachraňovat předčasně narozená miminka.

Přístroje zachránily již mnoho desítek životů. Dechovou podporu potřebovalo nedávno nejslabší miminko narozené jako poslední z trojčat.

Paní Sarah chtěla porodit v České nemocnici. Neodradila ji ani vzdálenost 65 kilometrů. Když miminka začala přicházet na svět, vypravili se rodiče do Buikwe na motorce. Do nemocnice dorazili ve 2 hodiny v noci.

Dvě miminka se narodila čilá a zdravá. Třetí bylo velmi slabé

a k záchraně jeho života využili lékaři přístroj na podporu dechu. Sarah byla vysílená, ale šťastná, že vidí své tři děti zdravé.

„Děkujeme dárcům z České republiky, kteří přispívají na provoz a vybavení naší nemocnice,“ vzkazuje Dr. David Silver Wambi, ředitel České nemoc-

nice v Buikwe. „Díky vám máme kvalifikovaný personál a vybavení pro vedení bezpečných porodů. Bez přístroje CPAP, inkubátorů, koncentrátoru, pulzometrů a dalšího vybavení bychom nemohli zachránit život tisíců matek a novorozenců. Děkujeme za vaši solidaritu!“ ○

Trojčata jsou díky speciálnímu dýchacímu přístroji zdravá.



23

NEJSOU ZVYKLÍ NA NÁVŠTĚVY A DÁRKY. Seniorům tekly slzy dojetí, když DOSTALI POMOC z Česka

Navzdory válečnému konfliktu na Ukrajině pokračujeme v pomoci v Bělorusku. Máme velkou radost z vaší vytrvalé podpory běloruských projektů. Lidé, které díky vašim příspěvkům podporujeme, strádají vlivem sankcí a vládních represí ještě více než kdy jindy. Týká se to jak sociálně slabých rodin, tak seniorů, které podporujeme ve dvou domovech i formou terénní pomoci.



Na výběru obuvi a ošacení si kolegové dali opravdu záležet a věci nakoupili přesně podle velikostí a vkusu každého seniora.

Poučení z loňských průtahů s uvolněním peněz jsme se rozhodli další pomoc ve výši 2 000 eur poslat s dostatečným předstihem již koncem léta. Finance byly uvolněny běloruskými úřady v říjnu a realizaci další pomoci již nestálo nic v cestě.

28. října 2022 doručili kolegové z Charity Minsk-Mogilev do Domova pro seniory v Kryčevě předvánoční překvapení. Jednalo se o osobní balíček oděvů a obuvi pro každého

z 37 klientů. Každý z nich dostal teplou domácí obuv, kalhoty, tričko, svetr nebo mikinu, muži ponožky a ženy teplé punčochy.

Na výběru obuvi a ošacení si kolegové dali opravdu záležet a věci nakoupili přesně podle velikostí a vkusu každého seniora. Více sportovní, či naopak elegantní pro ženy. Každému předali dárek osobně.

SENIORŮ SE RADOVALI Z TEPLÉHO OBLEČENÍ

Prvotní reakcí bylo překvapení. Tito staří a většinou opuštění lidé nejsou zvyklí na pozornost v podobě návštěv a dáreků. Nesměle vztahovali ruce a dotýkali se huňatých papučí, teplých a měkkých kalhot. Díky přítomnosti otce Pavla, který nás před lety do domova přivedl, se ledy prolomily velmi rychle. Překvapení se měnilo

v úsměv a radost. Někdy i slzy vděčnosti.

Zazněla slova poděkování a tak, jak je zde zvykem, slova modlitby a přání Božího požehnání pro všechny sponzory a dárcy. „Ať vám Bůh žehná, dá vám zdraví a vše potřebné,“ zaznívalo jako refrén z pokojů.

Za každým darem je štědrost a laskavost českých dárců, kteří přispěli na projekty v Bělorusku. Vrchní sestra Natalije jim vzkazuje: „Chtěla bych všem dárcům

tlumočit slova díky našich stařečků. Oni už nemohou dojít dále než pár kroků po pokoji, nikdo na ně nemyslí, ale díky vám svět přichází k nim.“

**Projekt pomoci seniorům
v Bělorusku
pomáhají podpořit dary
na účet 749011/0100,
variabilní symbol
20 570.
DĚKUJEME!**

CHYBÍ ZDRAVOTNÍ A REHABILITAČNÍ POMŮCKY

Ze všedního dne byl rázem nezapomenutelný okamžik plný radosti a vděku. Domov potřebuje i nadále naši pomoc, nefunguje tiskárna na sesterně, chybí invalidní vozík a další rehabilitační a zdravotní pomůcky. Snem by bylo mít v domově EKG, aby se klienti nemuseli převážet k vyšetření ve chvíli, kdy se necítí dobře. ○

ČEŠTÍ DÁRCI PODPOŘILI ŘÁDOVÉ SESTRY na severu Ugandy. BUDOU PRACOVAT VE ŠKOLÁCH A SÍROTCINCÍ

V diecézi Gulu na severu Ugandy podporují čeští dárci vzdělání a formaci novicek, dívek, které se připravují na řeholní život. Deset z nich nedávno zakončilo pětiletou přípravu a složilo věčné sliby. Svůj život zasvětily službě Bohu.

Malé sestry Neposkvrněné Panny Marie pomáhají na severu Ugandy chudým a trpícím. V regionu, který se dodnes vzpamatovává z války a brutality šířené povstaleckou Armádou Božího odporu, žije přes 70 % lidí pod hranicí chudoby. Sestry působí v sirotčincích a ve školách. Starají se o sociálně potřebné, postižené a nemocné.

Slavnost se konala pod širým nebem. Do rukou matky představené složily dívky věčné sliby čistoty, chudoby a poslušnosti. Kandidátky pak byly ozdobeny krucifixem, závojem



Na www.adopcenadalku.cz mohou dárci „adoptovat“ novicky z Ugandy a podpořit tak jejich vzdělání a formaci.

a růžencem a korunovány růžemi na znamení oddanosti Kristu.

Sestra Mary Concy Akello se podělila o svůj příběh: „Bylo to jako splněný sen. Nemůžu uvěřit, že jsem konečně řádovou sestrou. Vzpomínám na první den, kdy jsem vstoupila do konventu a přemýšlela, zda

zvládnou projít celým náročným procesem. Cítila jsem obavy. Můj vnitřní hlas mi ale neustále říkal, že bych měla sloužit Bohu a lidem jako řádová sestra. Povzbuzoval mě, abych vytrvala. Velkou podporou mi na cestě k zasvěcenému životu byla pomoc paní Heleny z České republiky. Děkuji vám!“ ○



Předvánoční překvapení pro seniory z Domova pro seniory v Kryčevě zahrnovalo osobní balíček oděvů a obuvi pro každého z 37 klientů.

Rozdělit se s neznámým člověkem, TO UŽ JE HRDINSTVÍ



Arcibiskup JAN GRAUBNER stál v 90. letech u zrodu novodobé Charity. Z jeho iniciativy vznikla celá řada charitních služeb a projektů. K Charitě má blízko i jako pražský arcibiskup.

✿ Co pro vás osobně Charita znamená, čím je vám blízká?

Charita nám pomáhá účinněji naplňovat ten aspekt křesťanské víry, kterým je pomoc bližnímu. Každý samozřejmě může pomáhat sám, bez Charity. Ale když je pomoc organizovaná a koordinovaná, má daleko lepší výsledky.

✿ Je-li pomoc bližnímu projevem náboženské víry, pak by Charita měla být neodlučitelnou součástí církve.

Ano, hovoří o tom řada církevních dokumentů a zvláště encyklika papeže Benedikta Deus Caritas est (Bůh je láska). Charitu jako součást struktury církve potvrdil v rozsudku i Ústavní soud České republiky. Měli jsme totiž kdysi spor s Ministerstvem kultury, které nechtělo Charity registrovat jako církevní právnické osoby. A tak jsme šli k Ústavnímu soudu. Ten potvrdil, že k životu církve patří nejen bohoslužba, ale i vzdělávání a charita jako praktický projev víry, kterou vyznáváme. Tento výrok soudu je pro nás významný a beru ho i jako závazek. Musí nám záležet na tom, aby charitní služba byla projevem víry, kterou hlásáme a žijeme. Projevem víry v Boha, který je láska. Kdo má Boha v srdci, ten miluje a platí to i naopak. To rád

zdůrazňuji těm, kteří se nepovažují za věřící. Jestliže miluješ, je v tobě Bůh.

” Když je pomoc organizovaná a koordinovaná, má daleko lepší výsledky.

✿ Zanedlouho nás čeká 23. ročník Tříkrálové sbírky. Jaké máte vzpomínky na její začátky?

Nebyly lehké. Nikdo nechtěl jít „žebrotou od domu“. Tehdy jsem řediteli olomoucké diecézní Charity poslal otevřený dopis, ve kterém jsem mu uložil Tříkrálovou sbírku na pomoc charitním projektům zorganizovat. Přiznávám, že mi ho bylo trochu líto. Ale věděl jsem, že couvnout nemůžeme.

Vzpomínám na jeden z prvních ohlasů. Manžel paní ředitelky konické Charity, lékař, mi v dopise vylíčil svoje zážitky z koledování. Šel jen proto, aby své ženě pomohl splnit úkol, který dostala a z kterého byla popravdě nešťastná. Nechtělo se mu, jako většině ostatních, jít „žebrotou“. Se skupinkou tří dětí tehdy obešel tři malé vesničky. Všude zašel do místní hospody a k jeho překvapení mu všichni štamgasti přispěli. Najednou zjistil, že si o lidech nesmí dělat povrchní představy. Potom navštívil starou paní, která se velmi divila, že přišli i k ní. „Nebyla jsem dlouho v kostele. To já musím zase přijít.“ Nenapadlo ho, že i takový dopad může tříkrálové

koledování mít. Další zážitek měl při setkání s osamělým mužem. Rozplakal se, protože už ho kolik let nikdo nenavštívil. „Vy jste přišli i ke mně?“ říkal dojatě. Tehdy mně pan doktor napsal: „I kdybychom nic nevybrali, tak jsem zjistil, že to má velký význam. Budeme pokračovat.“

” Musí nám záležet na tom, aby charitní služba byla projevem víry, kterou hlásáme a žijeme.

O výsledcích Tříkrálové sbírky, která proběhla v roce 2000 v olomoucké arcidiecézi, jsem informoval biskupskou konferenci. Sdílel jsem i dopis pana doktora. Netrvalo dlouho a bylo rozhodnuto, že se Tříkrálová sbírka uskuteční na celorepublikové úrovni.

✿ Z jakých úspěchů Charity se nejvíc radujete?

Osobně mě vždycky nejvíc chytne u srdce to obyčejné, normální, co většinou zůstává skryté: když mají lidé otevřené oči pro potřeby druhých, když jeden k druhému nejsou lhostejní. Chceme-li být šťastnou společností, musíme mít dobré vztahy a mezi ně patří zájem o druhé. Snažil jsem se k tomu vést i lidi ve farnosti. Například když na mši svatě, kam ve všední den chodilo pár lidí, chyběla některá babička, šel jsem se ostatních zeptat, co s ní je. Nebyl to žádný dozor, ale výraz toho, že jsme společenství, že k sobě patříme.

✿ Odkud Charita čerpá svou identitu? V čem je výjimečná?



Tiskovou konferenci v kostele sv. Tomáše v Praze na Malé Straně, na které vystoupil i Mons. Jan Graubner, zahájila Charita Česká republika 100. výročí svého založení.

Charita je projevem víry a byl bych rád, aby se druží měli možnost v nás a v naší službě setkat s Bohem. Písmo říká: Kde jsou dva nebo tři v mém jménu, tam jsem já uprostřed nich. Tímto způsobem můžeme zviditelňovat Krista. Ne doslovně, nemůžeme ukázat jeho tvář jako na fotografii, ale můžeme dát druhým možnost setkat se s Kristem uprostřed nás. Mnohokrát jsem slyšel od lidí: „Tam je taková zvláštní atmosféra, která mě přitahuje.“ Neumějí to pojmenovat, nevědí, že je to Kristus uprostřed. Ale chtějí přijít znovu.

✿ Dát druhým zakusit blízkost Boží přítomnosti může být univerzálním posláním Charity. A to nejen pro pracovníky v přímé péči, kteří jsou v kontaktu s potřebnými, ale pro kohokoli, kdo jedná s lidmi – třeba účetní s úředníky, fundraiser s dárči...

Ano, platí to opravdu všude. Budeme-li společenstvím, ve kterém je přítomen Bůh, bude tu spousta lidí, kteří se budou moci setkat s živým Kristem uprostřed nás. Svět bude jiný.

✿ Jaké výzvy stojí před Charitou v nelehkém období, které prožíváme?

Úkolem Charity bude soustředit se na hmotnou stránku. Když půjdu do extrémů, tak bude třeba nasytit hladové. Nebudeme jistě schopni pomoci všem, kterým se nějak zhorší životní situace. Prioritou však budou ti nejpotřebnější. Všem ale můžeme pomoci objevit, že štěstí nespočívá jen v tom, co všechno mám a co si pořídím, ale že štěstí můžeme hledat i jinde. Ve vztazích. V radosti, kterou daruji druhému.

” Chceme-li být šťastnou společností, musíme mít dobré vztahy a mezi ně patří zájem o druhé.

Měl jsem kdysi možnost navštívit Bangladéš, jednu z nejchudších zemí světa. Děti chodily do školy hlavně proto, že tam dostaly miskou rýže. Byla to často jejich jediná strava za den. Přitom jsem tam viděl tolik radosti, vděčnosti, tolik láskyplných vztahů. U nás se často brblá a nadává, jen proto, že něco nevyšlo. Měli bychom si víc všimnout věcí, které nám mohou přinést radost. ➤

Charita zná situaci lidí žijících v hluboké bídě, a tak může ostatním pomoci, aby objevili v životě radost a vděčnost.

✿ Je podle vás důležité pomáhat v zemích, kde lidé žijí v extrémní chudobě, a to i v době, kdy se u nás situace zhoršuje?

Především je to otázka velkorysosti a odvahy dívat se dál. Jsme v pokušení zůstat v českém dolíku a moc se nedívat za plot – a když tak jenom tam,



Mons. Jan Graubner převzal nedávno v katedrále sv. Víta Cenu Charity Česká republika. S Charitou je úzce spjat od jejího znovuoobnovení po Sametové revoluci. S jeho osobní podporou se charitní dílo rozvinulo do dnešní podoby.

kde se daří líp, abychom je dohnali. O lidech, kteří žijí v nouzi, je potřeba více informovat. Je potřeba ukázat jejich životní příběhy, aby nám tito lidé byli bližší. Když je kamarád v nouzi, tak se rozdělím, i když na tom budu sám špatně. Rozdělit se s neznámým člověkem, to už je hrdinství. A tak nechtějme po lidech příliš velké hrdinství. Přijmeme lidi vzdálené žijící v bídě za naše známé, bude pak snazší jim pomoci. ○

POMÁHEJTE NÁM POMÁHAT!

Pomoc, o které jste se dočetli v tomto Bulletinu, bylo možné uskutečnit díky vaší podpoře. Děkujeme vám! Pomáhejte s námi i nadále. Pokud vás zaujal některý z konkrétních projektů, uvádíme údaje pro zaslání daru:

Rozvojové projekty v zahraničí

č. ú. **749011/0100**

VS

Pomoc do Indie	20 100
Pomoc do Ugandy	20 200
Česká nemocnice v Ugandě	20 804
Pomoc do Uzbekistánu	20 400
Pomoc do Běloruska	20 500
Podpora seniorů v Bělorusku	20 570
Pomoc do Zambie	20 800

Adventní výzva:

Zdravotní ošetření	931
Domácí zvíře	971
Šicí stroj	961

Sociální služby u nás

č. ú. **749986/5500**

VS

Azylový dům Gloria	24
Pomoc lidem bez domova	40
Středisko Migrace	43
Domov pro seniory	
kardinála Berana	64
Domov svatě Rodiny	66

Adventní výzva:

Noc v teple	40 22
Teplé oblečení	40 02
Potravinový balíček	41 22

K rychlé platbě můžete využít QR KÓD.

Stačí pak vyplnit jen VARIABILNÍ SYMBOL a ČÁSTKU.



Pomoc v zahraničí



Pomoc u nás